

**Liber Officialis Seu Agendorum Pastoralium S. Trevirensis
Ecclesiæ**

Johann Hugo <Trier, Erzbischof>

Mogvntiæ, 1688

Instructio de synodalibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75322](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-75322)

De cooperatoribus in cura & functionib. 41

tionem verbi divini, in Ecclesia sua publicè sibi sumere audeat, nisi doctrinâ, moribus & vitâ probatus fuerit à Nobis, nostro Vicario in spiritualibus, aut officiali approbationem, aut benedictionem ad prædicandum obtinuisse fidem debitam fecerit: privilegiis contrariis quibuscunque & consuetudine etiam immemoriali non obstantibus.

Hanc constitutionem pastor in admissione concionatorum ideo diligenter observet, quod decreto magni Concilii Lateranensis, omnes qui prohibiti, vel non missi, præter authoritatem ab Apostolica Sede, vel Episcopo loci suscepimus, publicè vel privatim prædicationis officium usurpare præsumperint, excommunicationis vinculo innodari, & nisi quantocyùs resipuerint, alia competenti poenâ plecti jubeantur.

Non permittat pastor ulli vago, ignoto, peregrino sacerdoti, sive sœculari, sive regulari in sua Ecclesia parochiali aut filiali celebrare, aut alias actus sacros, seu functiones exercere, priusquam de ordinatione ritè adepta, deque vita, moribus, eruditione, & titulo fidem fecerit per ordinarii sui seu respectivè superiorum suorum litteras, aut publica instrumenta, nulloque Ecclesiastico impedimento se ab executione Ordinis arceri: & à nobis aut vices ad id gerentibus licentiam in scriptis habuerit.

Pastoris etiam munus est, ne sacrarum fundationum jura in sua Ecclesia intercidant: idcirco curabit, ne Altaristæ, aut Primarii quidquam, quod eorundem functioni incumbit, negligant.

INSTRUCTIO DE SY- NODALIBUS.

YNodales ita dicti ex Majorum nostrorum traditione quod in parochiali synodo ceu scabini Ecclesiarum parochialium, & post parochum sint præcipui, & fidelitatis juramento Ecclesiæ obstricti: quorum munus versatur tum circa externa temporalia bona ac Ecclesiæ jura, tum verò circa spiritualia, bonam nempe morum ac vitae disciplinam.

*§. 1. Prior pars officii synodalium, quod eos
pastor docebit.*

PRIMÒ, ut bona temporalia Ecclesiarum, confraternitatum, imò & ipsum templum unā cum cōmeterio & domo pastorali, & schola in statu bono conserventur; neque vites aut arbores ad Ecclesiarum, aut ejusmodi domorum parietes plantentur ad damna à radicibus & ramis præcavenda. Annuæ examinationi rationum aut computū Ecclesiæ, si non omnes, ut expensis parcatur, saltem senior & junior ad sint, hic ut discat, alter ut informet super Ecclesiæ statu. Insuper post decursum decennii bonorum illorum descriptio cum confinibus seu terminis renovetur, & ocularis inspectio sumatur. Quoniam constitutiones diœcesanæ Anno 1668. publicatæ illa credita aut debita reliquis præferri præcipiunt, quæ judiciales hypothecas protocollo ejus judicii, sub cuius jurisdictione sunt situata inscriptas habent, idcirco pastor & synodales debitores Ecclesiæ coram protocollo judicii præsentibus duobus ejusdem judicii scabinis sstant & debita Ecclesiæ inscribi current: ne deinceps experiri oporteat Judæorum credita ob eorum in hoc passu vigilantiam, præferri creditis Ecclesiarum, dumque debitorum facultates utrisque non sufficiunt, ablatâ per eos substantiâ pro Ecclesia nihil superesse, quod alias negligentia Pastoris & Synodalium adscribetur.

Deinde faciant, ut redditus & bona ad fabricam aut alium usum Ecclesiæ, confraternitates, Parochum, aut quoscunque Ecclesiæ ministros, spectantia in libro, quem illi in cista aut loco congruo asservabunt, fideliter annotentur.

Bona ejusmodi immobilia nullatenus absque consensu Ordinarii in scriptis recepto dividantur: quod si secus fiat, contractus de jure nullus, talis declarabitur; & qui illam alienationem attentaverint, poenâ arbitrariâ nostro Archi-Episcopali Fisco, aut Ecclesiæ assignandâ multabuntur. Elocationes ejusmodi bonorum non fiant ultra sexennium. Si quæ vineæ prorsus incultæ remansissent, quas nemo protam paucorum annorum emolumento vellet excolere, elocentur ad tempus arbitrio bonorum vinitorum, dijudicandum eâ conditione, ut totum emolumentum exinde conductor pro impensis & labore recipiat, & tempus locationis tali vel alio modo abbrevietur, ne elocatio longior speciem alienationis bonorum, quæ à SS. Canonum præscriptis est aliena, proferat.

S. 2. Posterior pars Officii Synodalis.

Est, ut cultus Dei, & disciplina Christiana inspectione synodalium concurrente melius conservetur, præcepta decalogi, Ecclesiæ & piæ consuetudines accuratiū observentur: cum primis juventus in doctrina Christiana instruatur: fietque bene, si nomina juventutis scholasticae videlicet à septennio usque ad undecimum completum ætatis annum, quam ad scholas mitti oportet, descriptionem habeant, annuè aut biennio renovari current, ut eò promptius neglectus animadvertisse possint. Si quæ ad correctionem denuntianda observaverunt, ea verò ipsimet annotare nequeant, singulis quatuor temporum dominicis à Pastore id secretò fieri curabunt.

S. i*n proclamatione sponsorum aliquod impedimentum canonum aut ipsi sciant, aut ab aliis audiant, id etiam quantocumque Pastor de- ferant, ne cum Dei offensione contra ejus aut Ecclesiæ legem matrimonia contrahantur.*

S. 3. Quando & quam multam Pastor & Synodales indicere possint?

Dubium oriri posset, an Pastor cum Synodalibus authoritas multandi sit tribuenda? tum quia talis coercitio, seu multandi authoritas est actus jurisdictionis fori exterioris, Pastoris autem officium videlicet regimen animarum forum conscientiae sive internum tantummodo concernit, tum etiam quia alia pro jurisdictione exterioris fori scientia requiritur: tum denique quia parochianorum amor erga Pastorem per mulctationem facile extinguitur. Nihilominus cum prior agendorum pastoralium liber, sub titulo quid custodes docere debeat Pastor? hæc formalia in fine habeat: *ut coram venerabili Sacramento perpetuo sit lumen, velex redditibus fabricæ, vel si illi sunt tenuiores ex collatione parochianorum, vel ex pœnis à se & synodalibus irrogatis, delinquentibus, & ex his ejusmodi autoritatem concessam, atque ex anno 1679. è Bittburgensi & Kilburgensi Decanatibus Ruralibus super causa quam synodalium in Merteskirchen receptis attestatis, aliundè etiam ejusmodi multandi autoritatem in observantia viridi existere vi-*

De Synodalibus

414

deamus: idcirco eandem facultatem approbamus, & continuari volumus in sequentibus circumstantiis, quando delictum non est grave & reus denuntiatus (v.g. famulus) in loco donec visitatio subsequatur, non persistet, aut cum propter dilatam visitationem timor evanescit & disciplina Ecclesiastica videtur ob dilatas poenas contemni, tunc Pastor & Synodales conjunctim audient denuntiatum, qui si confessus fuerit, aut per testimonium synodalis, qui eum in delicto deprehenderat, convictus, in alterutro horum casuum, videlicet delicti confessi, aut veri à jurato synodali ex proprio ejus sensu asserti mulctâ moderata, quâ amor erga pastorem non extinguitur, corrigetur cum mansueta & paterna admonitione, ordinariè quartâ parte, mediâ vel integrâ cerâ aut olei librâ, vel æquivalente pecuniâ: quod si verò vel propter rei denuntiati statum ditiorem, vel aliam ob causam mulcta modica contemni videatur, eandem aggravare usque ad duplum licebit.

Illæ verò mulctæ, nisi exsolvantur, implorato quantocyùs sacerdotali brachio exigentur: quod brachium, si denegetur, Nobis aut Officialibus nostris indicabitur.

Si verò delictum non sit leve, aut si reus neget nec à synodali fuerit deprehensus, ita ut hic de proprio sensu testari nequeat, idcirco cognitione aliquâ, testibus & probatione opus sit, tunc officiali aut fiscali denuntiabitur.

§. 4. Modus eligendi Synodales.

Officium synodalium ab antiquo honorificum semper fuit; idcirco non nisi qui probatae vitæ nullâque infamiâ unquam notati fuerint juxta synodalium vota eligentur, & ab Archidiacono aut ius præsidendi in synodo habente aut Decano Rurali instituentur, absque ulla expensis convivii aut remunerationis electoribus, aut instituenti præstandis, juxta inhibitionem à Prædecessore nostro anno 1622. factam. Qui munus illud invitî suscipiunt, divini cultûs aut disciplinæ matris Ecclesiæ parùm amantes se esse produnt, imò se omni honore indignos declarant, cùm scriptum sit. *Quicunque honorificaverit me, glorificabo eum: qui autem contemnunt me, erunt ignobiles.* Præstantque juramentum ante altare flexis genibus accensis cereis, post juramentum præstatum osculantur vel crucem missalis, vel crucifixum de altari illis porrigidendum.

**I. Reg.
cap. 2.**

JURA